

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΠΩΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΑΜΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

Ἡ ἱστορία τοῦ συμπαθοῦς τενόρου κ. Σ. Μπάρτζου. Ἡ σπουδὴ του στὰ γαλλικὰ σχολεῖα τοῦ Καίρου. Πῶς ἦρθε στὴν Ἀθήνα. Ἡ ὑποτροφία τοῦ πλουσίου Κότσικα καὶ τὰ γλέντια τοῦ κ. Μπάρτζου. Τὸ τελευταῖο τσέκ τοῦ ὁμογενοῦς... μιὰ μοῦτζα. Ὁ κ. Μπάρτζος ὡς λοχίας κι' ἐθελοντὴς τῆς караβάνας. Μαθητὴς τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ ψάλτης στὴν Ἀγία Εἰρήνη. Ἡ σταδιοδρομία του στὸ θέατρο. Ἡ κ. Ολυμπία Καντιώτη—Ριτσιάρδη. Ὁ κ. Μιχ. Κωνσταντίνου. Βιβλιοδέτης, ἠλεκτρολόγος, ἐμποροῦπάλληλος καὶ κομμωτὴς.

IB"

Ο Κ. ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΑΡΤΖΟΣ

Ὁ συμπαθὴς αὐτὸς ἠθοποιὸς τῆς Ὁπερέττας Ἀθηνῶν εἶνε ἀπὸ τοὺς λίγους μορφωμένους καλλιτέχνες μας. Εἶνε μάλιστα ἕνα θῦμα τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸ θέατρο: Τοῦ ἔδωσε ὅλη τὴ ζωὴ του κι' ἐκεῖνο τὸν πότισε μόνο πίκρες. Ὁ κ. Μπάρτζος γεννήθηκε στὸ Κάιρο καὶ σπούδασε στὸ γαλλικὸ κολλέγιο καὶ στὴν περίφημη σχολὴ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» τοῦ Εὐαγγελίδη. Ἐπειτα ἀκολούθησε πάλι τὸ γαλλικὸ γυμνάσιο κ' εἶχε δεῖξει μάλιστα τὴν ἀγάπη πρὸς τὰ γράμματα πού κατάφερε νὰ κερδίσει τὴν ὑποτροφία τοῦ πλουσίου ὁμογενοῦς Κότσικα. Ἐταί στάλθηκε στὴν Ἀθήνα, γράφτηκε στὴν Ἰατρικὴ κι' ἄρχισε νὰ φοιτᾷ στὸ Πανεπιστήμιο καὶ νὰ τσεπώνει τίς πέντε λίρες τῆς ὑποτροφίας. Δὲν ἔμεινε φυσικὰ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τοὺς χίλιους πειρασμοὺς τῆς πρωτεύουσας. Κι' ἕνα βράδυ πῆγε στὸ θέατρο τοῦ Παπαϊωάννου γιὰ νὰ ἰδῆ τὸ ἔργο «Τί εἶνε ὁ ἔρωσ;» Ἐκεῖ ἔκαμε τὴν γνωριμία τῆς πρωταγωνίστριας, τῆς ἔστειλε λουλούδια, τῆς ἀπέσπασε μιὰ συνέντευξι, ἔμαθε τί εἶνε ὁ ἔρωσ κι' ἔστειλε περίπατο τὸ Πανεπιστήμιο. Τώρα πειὰ δὲν εἶχε μυαλό γιὰ μελέτη. Ἐκάνε τὴ ζωὴ τῶν φίλων τοῦ θεάτρου καὶ τῶν πλουσίων Δὸν Ζουὰν μὲ τίς λίρες τῆς... ὑποτροφίας. Μὰ αὐτὴ ἡ ζωὴ δὲν κράτησε πολὺ. Μιὰ μέρα ἀπὸ τὸν πλούσιο ὁμογενοῦ ἀντὶ ἑνὸς τσέκ ἔλαβε τὸν «κεραυνὸν εἰς φάκελλον εὐώδη κεκλεισμένον»! Ὁ κ. Κότσικας τοῦ ἔστειλε μιὰ μοῦτζα! Καὶ φυσικὰ σταμάτησε νὰ τοῦ στέλνῃ καὶ τίς λίρες του. Μὰ ὁ Μπάρτζος δὲν στενοχωρήθηκε. Στηρίζονταν στὴ βοήθεια τοῦ πατέρα του πού εἶχε ἔρθει στὴν Ἀθήνα κ' εἶχε ἀνοίξει ἕνα μεγάλο ὥρολογιοποιεῖο καὶ ἀδαμαντοπωλεῖο. Ἐταί ἐξακολούθησε τὴν ἔξνοιαστη ζωὴ του μέχρι πού πέθανε ὁ πατέρας του. Τότε ἔγινε διευθυντὴς τοῦ ρολογᾶδικου, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκρινε καλὸν νὰ ξεπουλήσῃ καὶ νὰ μείνῃ στὸ δρόμο! Στὴ μεγάλη ἀδεκαρία του τότε σκέφθηκε ὡς σανίδα σωτηρίας τὸ στρατό. Καὶ πράγματι κατετάχθη ἐθελοντὴς μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ λοχίου καὶ δήλωσε πίστι κι' ἀφοσίωσι στὴν πατρίδα καὶ στὴν караβάν!

Ὡστόσο εἶχε ἀνακαλύψει ὅτι εἶχε τάλεντο γιὰ ἠθοποιός. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, μ' ὅλες τίς ἀδεκαρίες του, πῆγαινε στὸ Ὁδεῖο Ἀθηνῶν καὶ παρακολουθοῦσε τὰ μαθήματα τῆς τάξεως τῆς κ. Ἡλέκτρας Γεωργᾶ. Μετὰ πέντε ἐτῶν σπουδᾶς προσελήφθη στὸ θέατρο Πλέσσα μὲ μισθὸ... μιὰ δραχμὴ! Μὰ ἐπειδὴ δὲν μποροῦσε νὰ τὰ «φέρῃ βόλτα», ἀναγκασθόταν νὰ κἀνῃ τὸν ψάλτη στὴν ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Εἰρήνης μαζὺ μὲ τὸν κ. Ν. Χατζηποστόλου, ὁ ὁποῖος διηύθυνε τὸν ἐκκλησιαστικὸ χορὸ.

Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ εἶχε τόσο μαυρίσει τὸ μάτι μου, μὰς ἐξωμολογήθη, ὥστε παρακαλοῦσα νὰ πεθάνῃ κανεὶς ἢ νὰ παντρευτῆ γιὰ νὰ τὸν... ψάλλω καὶ νὰ πάρω κανένα τάλληρο!

Τὸ 1920 τέλος προσελήφθη στὴ Χορωδία τοῦ κ. Κόκκινου, ἔπαιξε στὸ μελόδραμα κ' ἦταν ὁ πρῶτος Ἕλληνας πού ἔπαιξε τὰ «Παραμῦθια τοῦ Ὀφφμαν». Κατόπιν ἔπαιξε «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα» καὶ «Μπατερφλάυ». Τὸ 1921 γύρισε πάλι στὸ θέατρο Πλέσσα, ἔκανε μαζὺ του μιὰ περιοδεία καὶ δίδαξε τριάντα βιεννέζικες ὁπερέττες, πού εἶχαν μεγάλη ἐπιτυχία. Ἐπειτα προσελήφθη στὴν ὁπερέττα Σακελλαρίδη. Τὸ 1924 ἔπαιξε στὰ «Ὀλύμπια» μὲ τὴν Πέπη Ζάμπα καὶ θριάμβευσε. Τὴν ἴδια χρονιά προσελήφθη στὰ «Διονύσια», στὸ θίασο

Δράμαλη. Ἐπαιξε στὴν «Κάτια τὴ χορεύτρια» πού κράτησε 150 παραστάσεις. Κατόπιν ἔκανε μιὰ «τουρνέ» ὡς τὸ Σουδάν. Τὸ 1926 προσελήφθη στὸ «Πανελλήνιο» κι' ἔπαιξε μὲ τὴν κ. Ολυμπία Ριτσιάρδη τὴν «Αἰκατερίνη τῆς Ρωσσίας», πού σημείωσε 80 παραστάσεις, στὸ «Λοῦνα Πάρκ», στὴν «Μποέμικη Ἀγάπη», πού κράτησε 80 βραδιὲς καὶ στὴ «Χαλιμᾶ», πού κράτησε 150. Ἐπειτα ἔκανε πάλι μιὰ θεατρικὴ τουρνέ στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὸ 1931 ἔπαιξε τὴν «Λουσοῦ καὶ τὰ κορόϊδα τῆς», πού κράτησε κι' αὐτὴ 80 βραδιὲς καὶ τὰ «Μοντέρνα κορίτσια», πού σημείωσαν 140 παραστάσεις. Τώρα παίζει, ὅπως σὰς ἀναφέραμε, στὴν Ὁπερέττα Ἀθηνῶν. Μὰ ὁ κ. Μπάρτζος ἔχει ἕνα παράπονο: Οἱ νέοι πού παρουσιάσθηκαν στὸ θέατρο δὲν κυττάζουν νὰ μορφωθοῦν. Εἶνε ἱκανοποιημένοι νὰ κάνουν τὸν... σπουδαῖο καλλιτέχνη. Κι' αὐτὸ τὸν γεμίζει πικρία, γιατί εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού ἀγάπησαν τὸ ἐλαφρὸ μουσικὸ θέατρο κι' ἔδωσαν σ' αὐτὸ τὴν καρδιά τους: Ὁ κ. Μπάρτζος ἔχει νυμφευθῆ τὴν κόρη τοῦ πασίγνωστου καὶ παλαιμάχου καλλιτέχνη Πλέσσα.

Ἡ κ. ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΑΝΤΙΩΤΗ — ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ

Ἡ πρωταγωνίστρια τῆς Ὁπερέττας Ἀθηνῶν, ἐνῶ ἔχει δρέψει ἕνα πλήθος καλλιτεχνικὲς δάφνες κ' εἶνε μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ συμπαθεῖς καλλιτέχνιδες τοῦ θεατρικοῦ κοινοῦ, ἐν τούτοις εἶνε πολὺ μετριόφρων.

— Γιὰ τὴν καμπάνια σας, μὰς λέγει, δὲν παρουσιάζω κανένα ἐνδιαφέρον, γιατί ἀνήκω σὲ μιὰ ἀπὸ τίς πιὸ παλιῆς οἰκογένειες τοῦ θεάτρου. Καθὼς δὲ βλέπετε, δὲν κάνω τίποτε ἄλλο παρά νὰ συνεχίζω αὐτὴ τὴν παράδοσι τῆς οἰκογενείας μου.

Καὶ πράγματι, ἡ κ. Ριτσιάρδη ἀνατράφηκε στὸ θέατρο κι' ἀφωσιώθηκε σ' αὐτὸ, δημιουργώντας πάντα τοὺς ρόλους τῆς.

Ο Κ. ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ὁ συμπαθὴς τενόρος μας κ. Κωνσταντίνου εἶνε παιδί παπᾶ, χωρὶς ὅμως νὰ εἶνε καὶ διαβόλου ἐγγόνι! Μόλις τελείωσε τὸ Σχολαρχεῖο, οἱ δικοί του σκέφθηκαν ὅτι εἶχε γίνῃ πειὰ σοφὸς κι' ὅτι μποροῦσε νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμί του. Σ' αὐτὸ συμφωνοῦσε ἀπόλυτα κι' ὁ ἴδιος, πού εἶχε βαρεθῆ νὰ μαλλώνῃ μὲ τοὺς δασκάλους του. Ἐταί ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ βιβλιοδέτης καὶ νὰ κόβῃ καὶ νὰ ράβῃ ὅλα τὰ βιβλία πού τοῦ εἶχαν βασανίσει τόσα χρόνια τὸ μυαλό. Ἄ, δὲν ξέρετε τί εὐχαρίστησι ὑρίσκει κανεὶς νὰ κόβῃ ἕνα βιβλίο μὲ τὸ κοφτερὸ μαχαίρι τοῦ βιβλιοδετείου! Ἐχει τὴν ἐντύπωσι ὅτι... ἀποκεφαλίζει τὸν ἴδιο τὸν συγγραφέα του! Ὡστόσο ὁ κ. Κωνσταντίνου ἀγαπᾷ τὸ θέατρο κ' εἶχε μιὰ μεγάλη ἀδυναμία νὰ παρακολουθῆ τίς παραστάσεις τοῦ θιάσου τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη. Μὰ ὁ ἀδελφός του ὁ ὀδοντοῖατρος τοῦ θεράπευσε αὐτὸν τὸν «πονόδοντα» μ' ἕνα γενναῖο ξύλο. Τότε κι' ὁ συμπαθὴς ἠθοποιὸς μας ἐγκατέλειψε τὸ βιβλιοδετεῖο κι' ἔγινε ἠλεκτρολόγος. Μὲ μιὰ φόρμα σκαρφάλωνε στὰ σύρματα καὶ διώρθωνε τὰ ἠλεκτρικὰ ἢ μοντάριζε ἕνα σωρὸ διαβολικὲς μηχανές. Ὡστόσο δὲν ἦταν εὐχαριστημένος γιατί... μουτζούρωνε τὰ χέρια του. Ἐταί προτίμησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κομμωτοῦ. Μὰ κι' αὐτὸ τὸ βαρέθηκε σὲ λίγο κι' ἔγινε ἐμποροῦπάλληλος. Ἐκεῖ τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ ὅλες τίς ἀδυναμίες τῶν γυναικῶν πρὸς τὰ μεταξωτὰ καὶ τὰ ὑφάσματα. Ἐταί πίστεψε ἀπογοητευμένος ἐγκατέλειψε κι' αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα κι' ἔδρα ἦσαν τὰ μόνα πού συγκινοῦσαν τὴν καρδιά τους. Κι' (Συνέχεια στὴ σελίδα 52).

ΠΩΣ ΒΡΗΚΑΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 17)

πίασε δουλειά σ' ένα έργοστάσιο κουτιών. Αύτην άκριβώς την εποχή κατάφερε να πιάση φιλίες με τούς κομπάρσους του θιάσου Κυβέλης κι' ένα θραδυ προσελήφθη απ' αυτούς να παίξη τόν ρόλο του... ένόρκου στην «Αγνωστο»! Φόρεσε λοιπόν τὸ καλύτερο κοστούμι του, θάφτηκε από τὸν «μακιγιέρ» του θιάσου και καθηλώθηκε στις έδρες τῶν ένόρκων άμιλητος και με ύφος μεγάλου ήθοποιού. 'Ωστόσο του είχαν άπαγορεύσει να πη' έστω και μιὰ λέξι και να κάνη έστω κι' ένα νοημα. Κι' έν τούτοις αύτή ή σκηνή του δικαστηρίου χειροκροτήθηκε από τὸ κοινό τόσο πολυ πού ὁ κ. Κωνσταντίνου υπέθεσε ὅτι αυτό ὠφείλετο στο καλό παίξιμό του...

Ὁ συμπαθής αυτός ήθοποιός μας πήγε κατόπιν στρατιώτης, πιάσθηκε αιχμάλωτος από τούς Γερμανούς, έμεινε στο στρατόπεδο του Ι καίριλις και τέλος γύρισε στην 'Αθήνα. Βγήκε στο θέατρο τής 'Εταιρίας 'Ελλήνων Συγγραφέων, έπαίξε με τὸν μεγάλο μας καλλιτέχνη, τὸν κ. Βεάκη, έκανε μιὰ περιοδεία στην Κων)πολι και την Αίγυπτο, έπαίξε εκεί σε μιὰ έπιθεώρησι και γύρισε στην 'Αθήνα για να συνεχίση τὸ αγαπημένο έπάγγελμά του. Κι' αλήθεια, ὁ κ. Κωνσταντίνου έχει άδυναμία στο θέατρο πρόζας. Γι' αυτό κιόλας δέν είνε και τόσο ικανοποιημένος πού κάνει τὸν τενόρο άν κι' έχει υπερβολικά συμπαθητική φωνή. Μ' αυτό δέν τὸν έμπόδισε να περάση απ' ὅλα τὰ εἶδη του θεάτρου, να παίξη με τούς καλύτερους ήθοποιούς μας και ν' άποκτήση κι' εκείνος ένα πλήθος συμπάθειες. Σήμερα παίζει στο θίασο τής κ. 'Ολυμπίας Ριτσιάρδη.

Καθώς βλέπετε λοιπόν, από τὰ παραδείγματα πού σας άναφέραμε, οί καλλιτέχνηι μας πάλαιψαν σκληρά για να βρούν τὸν πραγματικό δρόμο τους. Για να πετύχετε κι' έσεις στη ζωή σας, αγαπητοί άναγνώσται, δέν έχετε παρά να τούς μιμηθήτε. 'Η ζωή, ὅπως σας έξηγήσαμε, είνε μιὰ πάλη. Και σ' αύτή την σκληρή πάλη νικάει πάντα ὁ πιό έζυπνος κι' ὁ πιό δυνατός.

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΔΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 28)

ρος. Θάνατο προμηναει τὸ ούρλιασμα του σκυλιού έξω από ένα σπίτι. 'Επίσης άν τὸ μάτι του πεθαμένου είνε μισόκλειστο, αυτό σημαίνει ὅτι θά πεθάνη κι' ένας στενός συγγενής του. 'Εκείνος πού φτερνίζεται μπρός σ' ένα λείψανο, θά πεθάνη πολυ σύντομα, εκτός άν κόψη ένα κομμάτι από τὸ ρούχο του και τὸ θάλη μέσα στο φέρετρο.

'Εξ άλλου ὅποιος καθρεφτίζεται τη νύχτα «βλέπει τὸ Χάρο του». Και ὅποιος άνοίγει τη νύχτα σεντούκι, «άνοίγει τὸ λάκκο του».

Ὁ θάνατος τέλος είνε τὸ λιμάνι στο ὅποιο άράζουν ὅλοι οί άνθρωποι. 'Ωστόσο δέν τὸν πολυσκέφτονται οί θνητοί:

...μόλον έτοῦτο μηδέ εις ποτέ στον νοῦ του θάνει
πώς εις τὸν "Αδη θά διαθῆ, πώς πρέπει να πεθάνη!...

'Η έλπίδα διώχνει απ' τη σκέψη του ανθρώπου τὸ μοιραίο τέλος του. Ζοῦμε στηριζόμενοι στις έλπίδες μας, ὅπως οί κουτσοί στα δεκανίκια τους.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια από τη σελίδα 32)

Ὁ Τάλμπεργκ χαμογέλασε.

— Αυτό τὸ κορίτσι τὸ άνακάλυψα πρώτος έγώ! του άπάντησε ξεσπώντας σ' ένα ήχηρό γέλιο.

Κι' από εκείνη την ήμέρα άρχισε να φροντίζη για τὸ «λαχυσάρισμα» του νέου «άστέρου». Την έστειλε στα ινστιτούτα καλλονής, την «έπιδιώρωσε», τής ὠρισε δίαιτα τροφής, επέβλεψε τη ζωή της και μέσα σε έξη μήνες την έκανε άγνωστη. 'Επειτα την ζήτησε σε γάμο. 'Η Νόρμα Σήρερ τότε έγειρε στην άγκαλιά του και για πρώτη φορά του άπεκαλυψε τὸ μυστικό της: τὸν έλάτρευε από την ήμέρα πού τὸν είδε στο Μπροντγουάι!...

'Από τότε κ' οί δυό τους δέν γνώρισαν παρά μεγάλες έπιτυχίες. Ὁ Τάλμπεργκ έγινε διευθυντής τής «Μέτρο» κ' ή Σήρερ ένας από τούς μεγαλύτερους «άστέρους» τής ὀθόνης. 'Ησαν τὸ πιό αγαπημένο και τὸ πιό ύποδειγματικό άνδρῶνο του Χόλλυγουντ. Κανείς ποτέ δέν είπε τὸν "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ «κύριο Σήρερ» και την Νόρμα Σήρερ άπλως «κυρία Τάλμπεργκ». 'Ησαν δυό διαφορετικέ προσωπικότητες. Πάντα, τούς άνήγγελλαν ὡς έξης: «Ὁ κ. "Ιρβινγκ Τάλμπεργκ και ή σύζυγός του, ή ήθοποιός Νόρμα Σήρερ!...»

ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΡΔΙΑ !...

(Συνέχεια από την σελίδα 18)

"Όλες ή παλές του άμφιβολίες ξαναζωντάνεψαν τότε... "Εβλεπε τον κ. Ντορέτ και συλλογιζόταν ὅτι ὁ ὠραίος εκείνος άντρας μπορούσε περίφημα να έμπνεύση έρωτα σε κάθε γυναίκα.

Μήπως λοιπόν ή Ζάν από ευγένεια και από οίκτο του είχε πη' ψέματα ὅταν τὸν βεβαίωσε πώς τὸν αγαπούσε και πως δέν ένοιωθε τίποτε για τὸν σύζυγό της;

Ὁ κ. Ντορέτ είχε πατήσει χωρίς να θέλη τὸ κουμπι και τὸ μυστικό χώρισμα άνοιξε!

Ὁ Τόνυ, γεμάτος άγωνία, έσκυψε να κυττάξη. Συγχρόνως έσφιγγε τις γροθιές του έτοιμος ν' άμυνθῆ. Τὸ μέτωπό του λίγο έλειψε να χτυπήση στο πρόσωπο του κ. Ντορέτ πού είχε σκύψει κι' αυτός και κύτταζε κατάπληκτος.

Μέσα στο μυστικό χώρισμα δέν ήταν οὔτε του Τόνυ ή φωτογραφία, οὔτε του κ. Ντορέτ. 'Υπήρχε άπλούστατα εκεί ή φωτογραφία ενός νέου με στολή σωφέρ, ὁ ὅποιος είχε γράψει άποκάτω την έξης άφιέρωσι:

«Στην πολυαγαπημένη μου Ζάν, για πάντα δικός της. ΠΙΕΡ».

Ὁ σύζυγος κι' ὁ έραστής κυττάχτηκαν χωρίς να πουν λέξι. "Ωστε εκείνη, την ὅποια θεωρούσαν πιστή και άμεμπτη, τούς άπατούσε και τούς δυό μ' έναν άπλό σωφέρ;

"Ω! πόσο σκοτεινά είνε τὰ βάθη τής γυναικείας καρδιάς!

Ὁ κ. Ντορέτ φαινόταν σαν να μη μπορούσε να μιλήση.

— Θα σας παρακαλέσω, κύριε, τραῦλισε τέλος, να μείνη μεταξύ μας αυτό τὸ μυστικό... Δέν πρέπει να μάθη κανείς τίποτε...

— "Ω! μπορείτε να έχετε έμπιστοσύνη σε μένα! του άπάντησε ὁ Τόνυ και του έσφιξε τὸ χέρι με ειλικρινή συμπόνοια.

Π. ΡΕΜΠΟΥ

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

(Συνέχεια από τη σελίδα 41)

σε... Μά ή τελευταία μου άπάντησις βύθισε τὸν μπαμπά σε σκέψεις...

Τελείωσα, καλή μου Λούση... "Η μάλλον, κοντεύω να τελειώσω...

"Ε, λοιπόν, Λούση μου, καλή μου Λούση... Ὁ μαθητικός μου έρωσ, ὁ Φραγκίσκος Α' δέν βασιλεύει πειά στην καρδιά μου. Τη θέσι του την έπήρε κάποιος άλλος... 'Αγαπάω τὸν Πῶλ... 'Αγαπιόμαστε και πρόκειται να παντρευτούμε τὸν Νοέμβριο... Αυτό ήταν μιὰ συνέπεια τής ευτυχισμένης εκείνης έσπερίδος...

Πρὸ δυό μηνῶν, από τότε πού γνωρίστηκαν και οί γονεῖς μας, βλέπομαστε συχνά, είτε στο σπίτι του Πῶλ, είτε στο δικό μου. Φαίνεται πώς σίγουρα είμαι «γοητευτική». 'Επειδή τὸ λέει ὅλος ὁ κόσμος, τὸ πίστεψα πειά κι' έγώ!... Με δυό λόγια, ὁ Πῶλ με ζήτησε σε γάμο.

Αύτη είνε ή ιστορία μου... "Εμαθες τώρα τί άπόγινα.

'Η παλιά σου φίλη πού σε φιλάει τρυφερά είνε ή πιό ευτυχισμένη από τὰς υπαλλήλους τής Γαλλίας. ΚΛΑΡΑ

Υ.Γ.— "Όταν θάρθῆς στο γάμο μου, πρόσεξε μη σου ξεφύγη και πῆς στον κύριο τμηματάρχη μου πώς έμαθα να χορεύω και να παίζω μπρίτζ. Δέν μπορώ να προδώσω τούς καλούς μου συναδέλφους. Θα σου έμπιστευθῶ μάλιστα ὅτι για να τούς ανταμείψω για τὸν... υπηρεσιακό τους ζήλο θα παρακαλέσω τὸν καλό μου πεθερό και Γενικό Διευθυντή μου να τούς κάνη πρότασι προαγωγής. Βλέπεις τί άνοιχτά χέρα πού είμαι...
YVONNE OSTROGA

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Στην υγεία σας!

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— 'Εβίβα!... Και να είσθε βέβαιη πώς αύτη τη φορά ήρθε χωρίς να τὸν περιμένετε και δέν θα ξεναφύγη ποτέ πειά!

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Τὸ άκουσα και άλλες πολλές φορές!

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Δοκιμάστε, τί θα χάσετε;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— "Α ναι, βέβαια, τί άλλο να κάνω;

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Που θα πάμε λοιπόν άπόψε;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— "Όπου θέλετε, δέν έχω πειά γνώμη, άφεθῶ να με σύρετε ὅπου σας φωτίση ὁ Θεός...

Ο ΚΥΡΙΟΣ.— Τί θα λέγατε άν σας πρότεινα να πάμε στη Γλυφάδα, να φάμε στην άκροθαλασσιά;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ.— Σας είπα, έσεις προστάζετε και έγώ υπακούω. Πληρώστε να φεύγουμε και μέσα στο ταξι τὰ λέμε καλύτερα...
Π. ΧΟΡΝ